

ANATOMIA HUMANA

UN BEBÈ AL CONTENIDOR GROC

Jorge Bello

Apoc de naixer, algú el va llançar al contenidor, i el van trobar dies després, i ara en busquen la mare, com si fos segur que n'és la culpable.

I jo penso que ella és més aviat una víctima. Una altra víctima de la hipocresia, de la indiferència, de l'oblit, de mirar només la pròpia panxa. La setmana passada, l'autoritat policial de Barcelona va enviar-nos un correu per demanar-nos ajuda.

Demanen col·laboració perquè van trobar un bebè. No diuen que l'hagin trobat mort, no sé si troben que aquest detall és important, però és clar que el van trobar mort, i ara miren de trobar la mare.

Angelet. La troballa deu haver estat colpidora. El van trobar a la cinta que es fa servir per seleccionar el plàstic que es llença al contenidor groc per reciclar.

Segur que el bebè encara pensava que és mentida el que hi va veure, perquè ni el món és groc, ni és de plàstic. Sinó que és ben humà i color blau cel, encara que no sembli.

• **EL CORREU** que envia la policia explica que el nadó semblava tenir un dia o dos, que encara duia un tros del cordó. De pell clara, és un fiet, «completament format». No diu quina roba duia, ni si estava net. La policia no diu quina cara feia, si va morir de fred, o de tristesa, o de què.

L'autoritat de la sanitat pública que ens reenvia el correu, sensible al patiment de

les persones, parla de «l'aparició del cos d'un nadó», però la policia no fa servir aquesta expressió. No diu res d'un bebè ni d'una mare desesperada. Només parla d'un cos.

Se sap que algú va llançar el bebè a un contenidor groc, però no és possible de saber ni tan sols de quin barri o al menys de quina població. I el correu policial demana ajuda per localitzar la mare, si algú en sap alguna cosa. M'estimo més pensar que el van llançar quan ja era mort, segur.

Sembla que el bebè no va néixer a cap hospital sino vés saber on i en quines condicions. Molts bebès al món neixen en aquestes condicions, i la policia només escriu per aquest bebè, perquè vol saber on és la mare.

Tenim flaca la memòria i ràpid el dit acusador. No fa tant de temps que el cap de família, sempre un home, decidia desfer-se'n del bebè quan l'embarassada era la senyoreta discòla de la família.

I el deixaven a un contenidor de vímet al llindar de la porta de l'església o al torn de les monges, i se n'oblidaven per sempre més. Quina és ara la diferència?

O tancaven la noia embarassada en un convent, o l'enviaven al camp fins a tenir

el fill, i després deixaven el bebè en grans contenidors, que llavors en deien orfenats, molts hi morien. Quina és ara la diferència?

És fàcil alçar el dit acusador contra qui és feble i vulnerable. Abans, però, cal pensar per què és feble i vulnerable. El correu fa certes hipòtesis, però no es pregunta si la mare és víctima de la droga o de les xarxes de prostitució. Només parla de «situacions de risc, sospites d'embarassos on es desconeix la situació final del bebè».

• **NO ES PREGUNTA** si va perdre la feina per causa de la crisi, que va enriquir més encara els rics, ni es pregunta si va haver de deixar el pis perquè ja no podia pagar el lloguer, i volien el pis per als turistes, per a un fons d'inversió, especuladors, voltors.

La policia vol ajuda, si algú en sap alguna cosa. I serà que algú dirà que en sap alguna cosa?

La vida del petit ha estat breu, no s'en va adonar. La vida de la mare, en canvi, no és vida, ni serà vida mai més.

Prou sabem que l'adversitat de la vida és fàcil que dugui una persona a fer allò que no faria si la vida hagués estat una mica més generosa.

On és la mare? Si la trobo pel carrer i em mira, tots dos ens mirarem. No alçaré el dit acusador. Més aviat em preguntaré què he fet. O millor, què no he fet, què he deixat de fer perquè passin aquestes coses. Feu-vos vosaltres les mateixes preguntes.

Si la trobo al carrer, ai!, tan de bo la trobés al carrer! Si la trobo al carrer, li diré que no passi pena, el bebè és al blau cel.

bello.cat / jordibell@gmail.com

DE MÉS VERDES...

PROCURAU NO SEMBLAR TURISTES

Eladi Saura

Professor jubilat

AMaó, el 23 d'abril, Diada del Llibre, m'hi vaig trobar un amic, antic company d'estudis universitaris, barceloní descendent de menorquins, entretingut amb les novetats literàries exposades en una de les parades muntades davant de l'Ajuntament. Se'm va queixar que havia estat estafat per una de les empreses que lloguen cotxes a Menorca. Pocs dies després, vaig tenir l'antipàtica sorpresa que una altra empresa menorquina m'havia cobrat 300 euros per una petita rascada -no un bony-, una línia de menys de dos centímetres, a la pintura del cotxe que jo també havia llogat aquells dies a Maó. Sobre aquest abús vaig informar als lectors del Menorca en una carta que «**Es Diari**» em va publicar el dia 26 de maig. El dia 4 de l'actual mes de juny, a la pàgina 5, un article del **MENORCA**, «*Infracció con doble multa por ser un coche de alquiler*», informava d'un cas que fa pensar amb el del meu amic i el meu.

Fa un parell de mesos, en un restaurant de l'Illa, la meua família i jo vam elegir el menú que hi prenem habitualment. A l'hora de pagar, van demanar-me tres euros més per persona del que m'havien cobrat la darrera vegada. Vaig demanar al propietari de l'establiment per quin motiu no em cobraven com sempre. Amb un somriure de complacència va contestar-me que el cambrer m'havia confós amb algú de fora -amb un turista català?-, i no vaig haver de pagar els euros de diferència.

En aquesta carta que deia que «**Es Diari**» em va publicar, «Estafa», jo, com a menorquí, em queixava dels abusos de què són víctimes bastants o molts dels visitants de la nostra illa, i informava del cas d'un dels meus cunyats barcelonins, a qui, fa una trentena d'anys, més a causa d'un engany, crec jo, que de la incompetència professional de l'empresa que el va perjudicar, li van fastidiar, a ell i la seva família, les vacances a Menorca, esperades amb tanta il·lusió. El meu cunyat, des de llavors, no ha tornat més a la nostra illa.

La cinquantena d'anys que jo, maonès, he passat a Catalunya, han influït, com és lògic, en la forma com parl la nostra llengua, i encara que, quan som a l'Illa, m'esforc per fer-ho igual que quan hi vivia, es veu que no em surt prou bé i més d'un es pensa que som un turista català. Per açò, jo, quan he de pagar a qualsevol establiment menorquí dic, ben clar i prou fort: «Som menorquí! Som menorquí!».

Irresponsabilitat dels governants

■ Iniciada la temporada turística, els qui s'omplen la boca per la defensa del territori, la qualitat i la sostenibilitat de l'Illa de Menorca, no han estat capaços d'arranjat les rotondes de les rondes nord i sud de Ciutadella per tal d'oferir una bona imatge a l'arribada dels primers turistes al nostre poble.

Les herbes de més de 60 cm onegen a les rotondes donant una imatge de deixadesa i falta d'interès en mantenir en condicions les entrades i sortides de Ciutadella i les urbanitzacions. Molts camins de Ciutadella, necessaris per accedir a les platges més assídues per les persones que ens visiten i inclús pels que residim a Menorca, no estan preparats.

La falta de previsió per l'habilitació de zones d'aparcament també ha estat i és un dels errors més comuns d'aquest govern, com exemples: zona perimetral, zona carrer Mallorca, canvis de sentit d'aparcaments

Cartas de los lectores

en carrers que impedeixen la correcta circulació de les persones per les voreres, etc. Per regular no fa falta prohibir, fa falta gestionar.

Aquest és l'interès per la defensa d'una Ciutadella neta, una Menorca de qualitat i sostenible. Aquesta és la política que apliquen les persones que no pensen que Menorca viu del turisme i que, d'una manera o altra, tots patim les repercussions de la deixadesa i la falta de planificació i gestió de les seves accions.

Amb aquests pensaments aquesta temporada pot ser que sigui pitjor que la de l'any passat i probablement, ja entrat el mes de juny, la pitjor de la seua legislatura, des que van entrar el go-

vern des tripartit (PSM-Més per Menorca-PSOE-Podemos & GxCiutadella) en 2015.

PARTIT POPULAR
• CIUTADELLA

Denuncia

■ Denuncia a la atenció veterinària que actualment estan recibiendo los animales de las perreras de Menorca.

Desde Las Caninas (una asociación sin ánimo de lucro integrada en su totalidad por adiestradores de Menorca que llevan más de 5 años ocupándose de la rehabilitación de los perros de perrera y de la instrucción de los voluntarios) queremos denunciar públicamente la atención veterinaria que actualmente están recibiendo los animales de las perreras de Menorca.

Desde el 1 de enero del 2018, cuando empezó la nueva gestión, los veterinarios solo acuden a cada perrera una vez por semana, y únicamente a poner chips y vacunas de la rabia a los perros que tienen preparados

los papeles de adopción. Durante la antigua gestión, los veterinarios acudían unas 3 veces por semana, y desde las Protectoras se apretaba para que revisaran a todos los animales nuevos. Solo Sofia, veterinaria que acudió durante unos pocos meses a la perrera de Mahón durante la antigua gestión, por iniciativa propia se miró a todos los animales a su llegada. Cualquier animal debería ser revisados por un veterinario a su llegada al centro.

Además, ninguno de los dos centros tiene zona de cuarentena, lo que evitaría en gran medida posibles contagios entre los animales, y es donde deberían ubicarse los animales nuevos antes de ser introducidos en la zona de caniles.

Esperamos que con esta denuncia pública se den cuenta de este error y empiecen a acudir con mayor regularidad los veterinarios a las perreras, puesto que la nueva gestión está compuesta por tres veterinarios.

ASOCIACIÓN LAS CANINAS
• MAHÓN